

ת"פ 27702/07/18 - מדינת ישראל נגד חמזה סלאימה - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

04 פברואר 2020

ת"פ 27702-07-18 מדינת ישראל נ' סלאימה
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר, סגנית הנשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח
נגד
חמזה סלאימה - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד אבי אוחנה - נוכח

המאשימה

הנאשם

מר ממדוח אבו עגעג, מתורגמן לשפה הערבית - נוכח

מזר דין

א. רקע עובדתי

האישום הראשון

1. **במסגרת האישום הראשון**, נטען כי בין התאריכים 30.06.2018 לבין 01.07.2018, בעיר אשדוד, נגנב רכב מתוצרת סובארו ששייך למתלונן (להלן: "רכב הסובארו") על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה.
2. בהמשך למתואר לעיל, ביום 05.07.2018, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, **הנאשם נטל על עצמו את השליטה ברכב הסובארו, ביוזעין כי הרכב גנוב.**

האישום השני

3. **במסגרת האישום השני**, נטען כי ביום 05.07.2018, בסמוך לשעה 03:17, באשדוד, נהג הנאשם ברכב הסובארו יחד עם שניים אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), עד הגעתם לחניה בה חנה רכב מסוג BMW (להלן: "רכב ה-BMW"), השייך למתלונן (להלן: "המתלונן").
4. מיד ובסמוך לכך, סייע הנאשם לאחרים להתפרץ לרכב בכך שנשאר לשבת בכיסא הנהג ברכב הסובארו ותצפת בזמן שהאחרים ניגשו לרכב ה-BMW, ניסו לפתוח את הדלת האחורית ימנית של הרכב באמצעות החדרת כלי חד שטיבו אינו ידוע למאשימה, הפעלת כוח וסיבוב הכלי, ניפוץ החלון הימני אחורי, פתיחת הדלתות וכניסה לרכב.
5. מיד ובהמשך, עם כניסתם לרכב ה-BMW, פתחו האחרים את מכסה המנוע וניתקו את מערכת האזעקה שעבדה, שברו את הסוויץ' של רכב ה-BMW, וכל זאת בכוונה לגנוב את הרכב.
6. בהמשך למתואר לעיל, המתלונן שמע את אזעקת רכבו פועלת והזעיק את משטרת ישראל למקום.
7. עם הגעת ניידות המשטרה למקום, הנאשם הפריע לשוטרים במילוי תפקידם בכך שהחל בנהיגה ברכב הסובארו בכוונה להימלט מהם, והאחרים ברחו מהמקום רגלית.
8. בהמשך, נהג הנאשם ברכב הסובארו בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם בכך שנהג במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך, חצה צומת ברמזור אדום, סטה ועבר בין נתיבים, עלה על אי

עמוד 1

9. תנועה, עלה על מדרכה, כל זאת לאורך מרחק לא קצר תוך שניידות משטרה כורזות לנאשם לעצור. בהמשך לאמור, כאשר הנאשם הגיע לרחוב ללא מוצא, נעצר עם רכב הסובארו, פרק מהרכב והחל בבריחה רגלית, כאשר השוטר תומר סוויסה, רץ אחריו. הנאשם ניסה לטפס על גדר שהייתה במקום, ואולם, השוטר הצליח לתפסו.
10. מיד ובהמשך, השתמש הנאשם בכוח כדי למנוע את מעצרו החוקי, בכך שהשתולל בזמן שהשוטר תומר והשוטרת שביט זיסו, ניסו לאזקו, עד שהשוטרת שביט נאלצה להשתמש במכשיר שוקר חשמלי, או אז, הנאשם נאזק.
11. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **קבלת רכב או חלקי רכב גנובים**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב**, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין + סעיף 31 לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין; **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; **חצייה באור אדום** לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
12. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל וענישה נלווית.
13. מנגד, ההגנה ביקשה להיעתר במלואה להמלצתו העונשית של שירות המבחן בשל שיקולי שיקום.
14. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר **תסקירים** ובסופם המליץ שירות המבחן להשית עליו ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן. בתסקירים האמורים עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו, על מאפייניו האישיים, יחסו לעבירות ותהליך השיקום שהלה עובר במסגרת יחידת "קידום נוער וצעירים". מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
15. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** שהתקבלה ביום 13.01.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
16. למען שלמות התמונה יצוין, כי הטיועונים לעונש נשמעו בשני מועדים שונים על מנת ליתן למאשימה סיפק להצטייד בענישה רלוונטית בכל הנוגע למתחמי הענישה.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

17. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשים מאסר לבין 35 חודשים מאסר בפועל. בהמשך, טען התובע כי אין מדובר במי שצלח הליך שיקומי כי אם מי שנמצא בשלבו הראשוני בלבד והפנה לכך ששירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא הכרה ראשונית בחומרת העבירות וכמו כן, עודנו מצמצם מחלקו. עוד, נטען על ידי המאשימה כי במקרה הנדון לא מתקיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. לאור האמור ובדגש על תחילתו של שיקום והעובדה כי הנאשם חף מהרשעות קודמות ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם שהוצג על ידה.
18. מנגד, בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ל-9 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בשים לב להליך הטיפולי שעבר הנאשם; גילו הצעיר; להעדר עבר פלילי; ולנוכח התרשמותו של שירות המבחן והמלצתו, הרי שלדבריו של הסנגור, מתקיימים במקרה הנדון שיקולי שיקום שיש בהם כדי להצדיק סטייה

לקולא ממתחם העונש ההולם. לאור אלה, ביקשה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן.
19. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה" הביע חרטה ובושה על מעשיו, סיפר אודות השינוי שעבר, על נסיבותיו האישיות ובכלל זה על המחלה הקשה בה לקתה אמו, ולבסוף, ביקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

20. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמכלול מעשיו של הנאשם מהווה "אירוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

21. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
22. **באשר לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו, בעצם ביצוע עבירת **הפרעה לשוטרי**, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים ואתגר את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית. אל לנו כחברה המכבדת את שלטון החוק לאפשר פגיעה בעבודתם התקינה של נציגי החוק ופגיעה בהם בפרט. מעשים כגון אלו אשר ביצע הנאשם פוגעים ביכולת של נציגי החוק בכלל, ושל השוטרים בפרט, למלא את תפקידם.
23. בעצם ביצוע העבירות של **קבלת רכב גנוב וסיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב**, פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על קניינו ורכושו של אדם.
24. בעצם ביצוע העבירות של **נהיגה פוחזת ואור אדום, צומת - נסיבות מחמירות**, פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על שלום הציבור, ביטחונו ושלומם של כלל המשתמשים בדרך.
25. לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, לאור טיבו ואופיו של מעשה הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, הנהיגה הפוחזת, קבלת הרכב הגנוב והסיוע לפריצה לרכב - במקרה הנדון, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה ברף שאינו נמוך כלל ועיקר.
26. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, ראשית חכמה אציין כי, עיון בכתב האישום המתוקן מעלה, כי סעיפי האישום אשר יוחסו לנאשם בסופו של דבר עושים עמו חסד במידה רבה, וזאת ביחס לפרק העובדות. כך, למשל, בסעיף 7 בכתב האישום המתוקן מתואר מעשה שימוש בכוח מצדו של הנאשם למניעת מעצרו, אולם עבירה זו לא יוחסה לו בסעיפי האישום. בהקשר זה יוזכר כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו, (ראו לעניין זה: רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות יהוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שנלוו לעבירות בפרט.
27. לגופם של דברים, באשר **לעבירת קבלת רכב או חלקים גנובים**, מושא האישום הראשון בכתב האישום, נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם ידע כי רכב הסובארו גנוב ואף על פי כן נטל על עצמו את השליטה בו. **באשר לעבירות של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב; נהיגה פוחזת ברכב; חציית צומת באור אדום בנסיבות מחמירות; והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, מושא האישום השני בכתב האישום - לחומרא, בית

- משפט שוקל את העובדה כי לנאשם הייתה תרומה משמעותית לביצוע העבירות שנעשו בצוותא חדא עם אחרים, כאשר תפקידו המוגדר של הנאשם היה להמתין ברכב הסובארו ולהשגיח על הנעשה מבחוץ ולהתריע את שותפיו לעבירה בעת הצורך. ויוער, כי בנסיבות אלו, אין בידי לקבל את הטענה שהשתמעה מדברי הסנגור לפיה, מעשיו של הנאשם פחותים בחומרתם ממעשיהם של שותפיו שכן ומכוח דיני השותפות, מעשיו של הנאשם נעשו במסגרת השותפות בינו לבין שותפיו ולשם קידומה.
28. עוד במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי גם לנזק שנגרם לרכבו של המתלונן בדמות חלון ימני אחורי מנופץ וסוויץ' שבור. אם כי, יצוין ששווי של הנזק לא פורט בכתב האישום המתוקן, כך שיש להניח לטובתו של הנאשם, כי אין עסקינן בחלקי רכב יקרים. בנוסף, בית המשפט שוקל את הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשיו של הנאשם שכן, ברי כי אם גניבת הרכב הייתה עולה יפה, כי אז היה נגרם נזק גבוה בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום. כמו כן, במעשיו של הנאשם שנעשו בשעות הבוקר המוקדמות, הייתה טמונה סכנה ל"התפתחות אלימה", כאשר בעליו של רכב ה-BMW עלול היה להיתקל בו או בשותפיו, מה שבתורו יכול היה להביא בנקל לעימות פיזי של ממש וכתוצאה מכך אף לפגיעה בגוף ובנפש (ראו למשל, בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל, (08.01.2010), שם אמנם דובר בהליכי מעצר, תוך שכב' השופט י' עמית התייחס לעבירות של התפרצות לדירה וגניבת רכב, אולם ברי כי הרציונל העומד מאחורי הדברים יפה גם לענייננו).
29. מעשיו החמורים של הנאשם לא תמו בכך. בהמשך, שעה שהגיעו ניידות משטרה למקום, החל הנאשם בנהיגה בכוונה להימלט, במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך, חצה צומת ברמזור אדום, סטה ועבר בין נתיבים, עלה על אי תנועה, עלה על מדרכה, כל זאת לאורך מרחק לא קצר תוך שניידות משטרה כורזות לו לעצור. הנאשם לא הסתפק בכך, וכאשר הגיע לרחוב ללא מוצא, החל בהימלטות רגלית מפני השוטר שרדף אחריו. עוד נתתי דעתי לטיבו של מעשה ההפרעה לשוטר, שבמהותו הוא דומה למעשה של התנגדות למעצר, בכך שבשלב בו הנאשם נתפס על ידי השוטר, השתולל הנאשם עד שהשוטרת נאלצה להשתמש נגדו בשוקר חשמלי על מנת לאוזקו. מנגד ולקולא, נתתי דעתי לכך כי המדובר בפרץ עברייני אחד שמשכו קצר באופן יחסי.
30. בסיכומה של נקודה זו, אציין כי מ"מבט על" על האירוע בכללותו, מצטיירת בעיניי תמונה מטרידה המשקפת התנהגות עבריינית, המאפיינת את דרכם של בריונים, בה הנאשם מפגין זלזול בוטה באנשי אכיפת החוק, תוך שהוא מעמיד בסכנה את ציבור המשתמשים בדרך, נהגים והולכי רגל כאחד, וזאת לאחר שהחליט לנהוג ברכב הסובארו ביודעו שהוא גנוב בדרך פוחזת ומשוללת רסן. בהמשך לאמור, אף נתתי דעתי לנזק הפוטנציאלי לרכוש ולנפש שהיה טמון בהתנהגותו של הנאשם, כאשר ברי כי מעשיו היו עלולים לגרום לנזק חמור בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.
31. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ייאמר כי הנאשם הורשע בשילוב של מגוון רחב של עבירות בקשר לרכב ועבירת ההפרעה לשוטר. סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו נאשמים בצבר עבירות דומה למקרה שלפניי בדרך כלל הושתו עליהם עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריה, וראו בעניין זה, למשל: ת"פ (מחוזי-ים) 16917-07-16 מדינת ישראל נ' סני זכאי (25.09.2017); ת"פ (מחוזי ב"ש) 33775-07-16 מדינת ישראל נ' יוסף אבו סבית (06.02.2017); ת"פ (שלום כ"ס) 18707-11-16 מדינת ישראל נ' מגד שביטה (17.10.2017); ת"פ (שלום רח') 69918-09-16 מדינת ישראל נ' נתן אביטל (01.05.2019); ת"פ (שלום ת"א) 52964-06-16 מדינת ישראל נ' רשאד סלאודה (26.11.2017); ת"פ (שלום רמ') 11423-07-15 משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' צבי זינציקובסקי (05.01.2017).
32. לבסוף, לא נעלמה מעיני גם הפסיקה שהוגשה לעיוני מטעמם של באי כוח הצדדים, ובהחלט היה בה כדי להאיר את עיניו של בית המשפט. יחד עם זאת, הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמה, בפסיקה אליה הפנה בא כוח המאשימה ברע"פ 2519/14 אבו קיאן נגד מדינת ישראל, הורשע הנאשם

- בעבירות גניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, ונקבע מתחם ענישה של 12 - 32 חודשים מאסר, מן הראוי לציין כי שם מדובר היה בנסיבות חמורות מאלו שבעניינינו, עת הנאשם גנב רכב צבאי, ובנהיגתו הפזיזה והרשלנית גרם לנזק לרכוש. כך, גם בכל הנוגע לפסיקה אליה הפנתה ההגנה ברע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, שם הודה הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; הסגת גבול; גניבת רכב; מעשה פזיזות ורשלנות; ונהיגה בזמן פסילה. הגם כי המדובר בעבירות ובנסיבות שונות בחלקן מעניינינו, בסופו של דבר בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של מאסר בפועל למשך 10 חודשים (ולא 8 חודשים כפי שציין מחמת טעות בא כוח הנאשם).
33. כך או כך, ממילא נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). מה גם, שהלכה היא כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).
34. לבסוף, בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם, אזכיר כי בצדה של עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבה הורשע הנאשם קבוע עונש מזערי. בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, רק בהתקיים טעמים מיוחדים, ניתן יהיה לקבוע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו יהא נמוך מהעונש המזערי הקבוע בצידה של העבירה, וראו בעניין זה, למשל, ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.08.2014) וע"פ 2751/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (20.09.2015). כן ראו דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (01.02.2015): "אכן, אני סבור כי העונשים המזעריים מהווים מדד לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו, ועל כן יש לתת להם משקל בכורה בקביעת מתחם העונש ההולם. רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתחם, יהיה ראוי לסטות מהעונש המזערי".
- פסיקתו של בית המשפט העליון אשר הובאה לעיל אמנם ניתנה מקום בו נדון עניינם של נאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירות מין, אולם ברי כי הדברים שנקבעו שם בכל הנוגע לשאלת היחס שבין מתחם העונש ההולם לבין קיומו של עונש מזערי בצד העבירה, יפים גם לעניינינו.
35. לאור כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין מאסר בפועל בן 10 חודשים לבין 30 חודשים מאסר בפועל, וכל זאת לצד ענישה נלווית בדמות פיצוי במקרים המתאימים וקנס.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

36. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
37. במסגרת זו, בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם. לדידי, עצם העובדה שלנאשם אין הרשעות קודמות מלמדת כי למעט הסתבכותו זו עם החוק, הלה הקפיד לקיים אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק. גם בהיותו של הנאשם אזרח יצרני, על כך ניתן ללמוד ממכתב ההמלצה של מעסיקו של הנאשם שהוגש על ידי ההגנה (נ/1), יש כדי לתמוך במסקנתי זו. עוד ולקולא, שקלתי את העובדה שהנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף חשוב מכך - ייתר את הצורך בהעדת המתלוננים. בנוסף, בשלב הטיעונים לעונש הייתה לבית המשפט הזדמנות להתרשם מהנאשם בצורה בלתי אמצעית ושוכנעתי כי הלה מכה על חטא ומביע חרטה כנה ומעמקי ליבו.
38. עוד נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום בוצעו עוד בשנת 2018. אם כי, את מירב

המשקל בנקודה זו יש להעניק לא לאותה ספירת זמן "טכנית" -אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים. כמו כן, שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר וזאת בשים לב לגילו הצעיר ובשים לב לעובדה כי הכלא זר לו.

39. בנוסף לאלה, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור במשך כמה ימים מאחורי סורג ובריה, וכי במשך תקופה נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד, וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

40. עוד לא נעלם מעיני גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות טרם מלאו לו 23. כיום הנאשם בן 24 ולא מן הנמנע כי הלה משתייך לקבוצת "**הבגירים צעירים**". והדבר אף עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן בתסקירו הראשון מתוך 3 תסקירים, מיום 02.06.2019, לפיה הרקע לביצוע העבירות הוא דימוי עצמי נמוך ודפוסים ילדותיים ונראה כי טרם גיבש זהות נפרדת ובוגרת, כאשר הוא פעל ללא שיקול דעת להשגת תחושת שייכות וכו'. הרקע לכך, על פי השירות, הוא חוסר בשלות של גבולות פנימיים, בדידות, קשיים בפיתוח וגיבוש אישיות עצמאית וביסוסו של ביטחון עצמי. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (כך למשל, ראו: ע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, (22.05.2014)).

41. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. וכך, וכפי שניתן ללמוד מהתסקירים, בתחילת הקשר עם שירות המבחן נקט הנאשם בשיח מצומצם, התקשה בביטוי רגשי ובבחינת השלכות מעשיו לטווח הארוך. כמו כן, בתחילת הקשר הטיפולי, הנאשם, ביטא אחריות מסוימת וחרטה מילולית בלבד ביחס לביצוע העבירות, כאשר הוא נטה לצמצם משמעותית את חלקו בביצוען והצדיק את מעשיו בכך שסבר כי כלי רכב גנובים הינם נפוצים באזור של הארץ בו הוא מתגורר. אולם, אט אט, כפי שניתן להבחין מהאמור בתסקירו המסכם של שירות המבחן, הנאשם החל לגלות התעניינות בקשר עם גורמי הטיפול וביקש להשתלב בתהליך טפולי. כמו כן, וכלמד מהתסקיר, הנאשם הופנה ל"יחידת קידום נוער וצעירים" במזרח ירושלים ונקבעו עמו פגישות פעמיים בשבוע. מגורמי הטיפול שם נמסר כי הנאשם מקפיד להגיע בקביעות למפגשים ועד כה התקיימו כ-20 מפגשים בהם הוא שיתף פעולה, נענה לכללי המקום והצוות והביע רצון לשינוי והצליח לבחון את התנהגותו המכשילה. בד בבד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם עודנו מצמצם במידה מסוימת מאחריותו למעשיו שבמוקד כתב האישום המתוקן, אך עם זאת, מבטא **הכרה ראשונית** בחומרתם ובדפוס התנהגותו ברקע להם, ומביע חרטה על מעורבותו הפלילית.

42. בשקלולם של כל אלה, על פניו, היה כדי להביא את בית המשפט למסקנה לפיה יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה שקבעתי לעיל. אלא שבתיק הנדון, מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולים המצדיקים את גזירת עונשו תוך סטייה מתונה לקולא ממתחם הענישה שנקבע על ידי. ובמה דברים אמורים?

43. אכן, וכאמור, נתתי דעתי לכך שהנאשם השתתף מזה כמה חודשים בטיפול במסגרת היחידה ל"קידום נוער וצעירים" במזרח ירושלים והשתתף זה מכבר ב-20 פגישות טיפוליות, תוך שהלה משתף פעולה עם הטיפול ומביע רצון לשינוי. עוד לא נעלם מעיני כי הנאשם ביטא בפני שירות המבחן חרטה על מעורבותו הפלילית ורצון להמשיך בהליך טפולי ממושך במסגרת צו המבחן שיושת עליו. ואולם, במקרה האמור, יקשה על בית המשפט לקבוע כי קיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום בעלי משקל גבוה. כך גם, מסקנתי האחרונה אף מתיישבת עם האמור בתסקירים, מהם עולה כי הנאשם מבטא אחריות חלקית בלבד, תוך ששירות המבחן ציין כאמור, כי הלה מגלה אך הכרה ראשונית בחומרתן של העבירות ובדפוס התנהגותו שעמד ברקע

- להן. בשל כך, נדמה כי מדובר ב"ניצני שיקום" בלבד, כי עודנה ארוכה הדרך עד לשיקומו המוחלט של הנאשם, וכי עד אז עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות.
44. עם זאת, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבת המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפניי, עסקין בנאשם שמאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, השתלב בטיפול, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. עם זאת, סבורתני כי ובהעדר לקיחת אחריות מלאה, לא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה ניכרת ממתחם העונש שקבעתי לעיל.
45. כידוע, יש לנקוט בזירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון **באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם**, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים **סיכויי שיקום מובהקים** המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ר' והשוו ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019)). ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולא ובוודאי לא במידה ניכרת ממתחם הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
46. על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ר' והשוו ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)).
47. ודוק, אל נא יקל בעיניו של הנאשם המשקל שבית המשפט מעניק במקרה זה לאינטרס השיקום. שאלמלא כן, ואילו הנאשם היה נרתם להליך הטיפולי, ונמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים כי אז היה נגזר עליו עונש בגדרי מתחם הענישה, מה שהיה עלול להביא להשתת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה.
48. כמו כן, אציין כי לא התעלמתי מהמלצותיו העונשיות של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ר' והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); ברע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); ברע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).
49. גם לגופו של עניין, אומר בזירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית, אשר איננה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום

- התעלמות מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).
50. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ואולם, באיזון הראוי בין עוצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב ל"ניצני השיקום" ולשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן; לנסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הרי שמצאתי כאמור שיש מקום בעניינו לסטות באופן מתון לקולא ממתחם העונש שנקבע על ידי.
51. לבסוף, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי ההליך הטיפולי נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם לא ימנע מביצוע עבירות בזכות ההליך הטיפולי שעבר, אולי יעשה כן מאימת הדין.
52. עוד יצוין, כי בשים לב להליך השיקום שעובר הנאשם, ולנוכח יתר השיקולים שיש לשקול לקולא, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר עליו את ימי המעצר שבהם הוא שהה מאחורי סורג ובריח.
53. בשולי הדברים, ייאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החיובי שאותו הוא עובר וימשיך לעבור במסגרת צו המבחן שיושת עליו. יחד עם זאת, ייאמר בזהירות כי עליו להישמר מכל משמר שמא יבצע עבירות נוספות, שכן בהחלט ייתכן כי להבא בית המשפט לא ילך לקראתו, אלא יבקש למצות עמו את הדין. לצד המאסר המותנה שיושת עליו, מן הראוי כי גם ידיעה זו תרחף כל העת כחרב מעל ראשו.
54. כללם של דברים, מצאתי להשית עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 13.01.2020, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום **26.03.2020**, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה בבית החולים הדסה הר הצופים, בכתובת: רח' צ'רצ'יל ת.ד. 24035 ירושלים. הנאשם יועסק במקום ההעסקה חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן, ע"ת/21.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן, ע"ת/19.

הפיצוי ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום. מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

ו. קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 2 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 90 יום מהיום.

ז. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה

מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ח. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים

מהיום.

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 9.2.2020 בשעה: 12:00.

ט. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6

חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים

מהיום.

הנני מורה על צו עיכוב יציאה מן הארץ של הנאשם.

הריני מורה על השמדת/חילוט המוצגים, בהתאם לשיקול דעת הרשם - דגימות, מצת, קופסא ומגבות, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' שבט תש"פ, 04 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תש"פ, 04/02/2020 במעמד

הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא

החלטה

עמוד 9

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובהינתן העובדה כי ממילא הנאשם עתיד להתחיל בביצוען של עבודות השירות ביום 26.03.2020, קרי בעוד כ- 52 (מעל 45 הימים הנדרשים לצורך הגשת ערעור) אזי מצאתי כי אין כל מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע רכיב עבודות השירות בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תש"פ, 04/02/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

הוקלד ע"י לירז ביטון.